

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 12.3.2009
Úřad pro ochranu osobních údajů
dne 16.3.2009

Zn. INSP3-3560/08-16

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 101/2000 Sb.“) a podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) rozhodl podle § 152 odst. 5 písm. a) správního řádu, s přihlédnutím k § 152 odst. 4 a § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů zn. INSP3-3560/08-10 ze dne 30. října 2008, kterým byla účastniku řízení, České republice - Ministerstvu vnitra, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7, IČ: 00007064, jako správci osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., v souvislosti s využíváním a zpřístupňováním osobních údajů evidence obyvatel v Informačním systému evidence obyvatel, za porušení povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., tedy za správní delikt dle § 45 odst. 1 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. uložena pokuta ve výši 70.000 Kč a dále uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč, se mění tak, že výrok tohoto rozhodnutí zní:

„Je prokázáno, že účastník řízení: Česká republika - Ministerstvo vnitra, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7, IČ: 00007064, v souvislosti s využíváním a zpřístupňováním osobních údajů evidence obyvatel v Informačním systému evidence obyvatel, jako správce osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., zpracovával v tomto systému údaje celkem 2 912 403 osob, které byly zaznamenány buď bez rodného čísla, nebo s nulovými koncovkami, přičemž v náhodně vytvořeném vzorku údajů žijících nositelů příjmení Kadeřábek a Kamenická, ke dni 24. ledna 2008 byly zjištěny údaje 42 osob, jejichž rodné číslo mělo nulovou koncovku, a dvě dvojice osob se shodným jménem, příjmením a dnem narození, z nichž vždy jedna měla nulovou a jedna nenulovou koncovku, a to aniž by zobrazené záznamy byly označeny tak, aby bylo patrné, že údaj o rodném čísle je blokován a že je prověřována jeho správnost,

dále zpracovával ke dni 24. ledna 2008 v Informačním systému evidence obyvatel údaje celkem 2208 žijících stoletých a starších obyvatel, přičemž žádné z osobních údajů subjektů údajů narozených od roku 1898 do roku 1908, vedených jako osoby

žijící, nebyly označeny tak, aby bylo patrné, že údaje jsou blokovány a že je prověřována jejich správnost,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., tedy zpracovat pouze přesné osobní údaje, které získal v souladu s tímto zákonem. Je-li to nezbytné, osobní údaje aktualizuje. Zjistí-li správce, že jím zpracované osobní údaje nejsou s ohledem na stanovený účel přesné, provede bez zbytečného odkladu přiměřená opatření, zejména zpracování blokuje a osobní údaje opraví nebo doplní, jinak osobní údaje zlikviduje,

a tím spáchal správní delikt dle § 45 odst. 1 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracovával nepřesné osobní údaje, za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 70.000 Kč
(slovy sedmdesát tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč,

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 3754-5825001/0710, variabilní symbol IČ účastníka řízení, konstantní symbol 1148."

Odůvodnění

Správní řízení bylo zahájeno dne 18. srpna 2008 doručením příkazu Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) zn. INSP3-3560/08-2 ze dne 14. srpna 2008 účastníku řízení, Ministerstvu vnitra reprezentujícím v této věci Českou republiku. Tímto příkazem byla účastníku řízení uložena pokuta ve výši 70.000 Kč a dále povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč za porušení povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti s vedením Informačního systému evidence obyvatel (dále jen „ISEO“), konkrétně zpracováním nepřesných údajů v případě jednotlivých stěžovatelů ([REDACTED]), resp. jednotlivých náhodně vybraných osob ([REDACTED]), dále zpracováním nepřesných rodných čísel ve vybraném vzorku obyvatel a zpracováním rodných čísel bez nulové koncovky v 2 912 403 případech a dále zpracováním neaktualizovaných, tedy nepřesných údajů osob ve věku 100 let a starších. Podáním odporu dne 25. srpna 2008 byl uvedený příkaz zrušen a pokračovalo správní řízení. Podkladem pro zahájení správního řízení byly materiály shromážděné inspektorkou Úřadu PhDr. Miroslavou Matoušovou v rámci kontrol provedených u účastníka řízení ve dnech 7. června až 12. září 2007 (pod zn. INSP3-3335/07) a dále ve dnech 23. ledna až 29. února 2008 (pod zn. INSP3-0254/08).

Účastník řízení se k předmětu tohoto řízení vyjádřil dopisem čj. MV-66707-9/OBP-P-2008 ze dne 29. září 2008, ve kterém mimo jiné uvedl, že nemohl spáchat předmětný správní delikt, neboť Česká republika – Ministerstvo vnitra není právnickou osobou, ani fyzickou osobou podnikající podle zvláštních právních

předpisů, která se může dopustit správního deliktu dle § 45 zákona č. 101/2000 Sb. Účastník řízení dále zpochybnil charakter některých dat zpracovávaných v ISEO (např. počátek či datum ukončení trvalého pobytu) jako osobních údajů ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. a následně se vyjádřil k jednotlivým případům stěžovatelů i k otázce systémových kontrol za účelem ověření rodných čísel s nulovými koncovkami, které mohou signalizovat duplicitní údaje, a aktualizace údajů zemřelých osob. Účastník řízení především uvedl, že přesnost těchto dat závisí na plnění povinností ze strany zdrojů ISEO podle § 8a odst. 1 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), když bez této součinnosti nemůže vzniknout účastníku řízení ani povinnost blokovat a označovat údaje jako zpochybněné ve smyslu ustanovení § 8a odst. 2 zákona č. 133/2000 Sb. Dále účastník řízení popsal způsoby zjištění nesouladu ISEO se skutečností a způsoby odstraňování takto zjištěných nesouladů.

Správní orgán prvního stupně dospěl na základě spisového materiálu k závěru, že účastník řízení v souvislosti s využíváním a zpřístupňováním osobních údajů evidence obyvatel v ISEO, jako správce těchto osobních údajů, nakládal ve smyslu § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. s osobními údaji uvedených stěžovatelů a s osobními údaji dalších obyvatel České republiky způsobem, který není v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb. Správní orgán prvního stupně proto dne 30. října 2008 vydal rozhodnutí zn. INSP3-3560/08-10, v němž uvedl, že v případě správního deliktu spáchaného jednáním Ministerstva vnitra, které je v postavení správce osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., je subjektem tohoto deliktu Česká republika, za kterou Ministerstvo vnitra vystupuje v odpovědnostním právním vztahu na základě zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích. K vytykaným pochybením správní orgán prvního stupně kromě jiného uvedl, že účastníku řízení je předmětným rozhodnutím vytykána nedůslednost v plnění jeho povinností při provozování ISEO, spočívající v přípustnosti zápisu neexistujících koncovek rodného čísla, neprovádění systémových kontrol, zobrazování určitých údajů v „základní“ obrazovce, tedy jako aktuálního stavu, a absenci účinných opatření k zamezení významného počtu duplicitních či vícečetných záznamů. V uvedeném rozhodnutí správní orgán prvního stupně konstatoval, že s ohledem na popsání jednání účastníka řízení došlo k porušení povinností podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., a tedy ke spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., za což mu uložil pokutu ve výši 70.000 Kč. a dále povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Proti uvedenému rozhodnutí podal účastník řízení rozklad ze dne 18. listopadu 2008, v němž odkázal na své vyjádření ze dne 29. září 2008 a dále uvedl, že nemůže odpovídat za všechny údaje vedené v ISEO, když s některými záznamy disponují pouze zdroje ISEO (zejména obecní úřady obcí s rozšířenou působností a krajské úřady), které jsou povinny poskytnout potřebnou součinnost předáváním aktualizovaných údajů. Účastník řízení dále uvedl, že odpovídá za přesnost údajů v ISEO, která však není totožná s pravostí těchto údajů, a povinnost účastníka řízení tak spíše spočívá v nápravě problematických údajů, a to zejména ve spolupráci se zdrojovými místy. Tento postup neumožňuje okamžitou nápravu, ale naopak předpokládá došetření okolností každého případu. Dále se účastník řízení vyjádřil k povinnosti blokovat a označovat nepřesné údaje podle § 8a odst. 2 zákona č. 133/2000 Sb. s tím, že nemá oprávnění údaje blokovat před samotným faktickým

zjištěním pochybnosti. Co se týče systémového prošetřování nesrovnalostí zjištěných v ISEO při kontrole Úřadu, účastník řízení v podaném rozkladu tvrdí, že tuto činnost provádí v rámci svých kapacit a možností stále a reagoval tak i na zjištění Úřadu.

Účastník řízení dále zopakoval svoji výhradu k posouzení jeho jednání jako správního deliktu podle § 45 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., s tím, že dle jeho názoru se tohoto deliktu může dopustit pouze právnická osoba nebo fyzická osoba podnikající podle zvláštního zákona. Současně upozorňuje na chybu v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, který (na straně 6) chybně uvádí, že došlo ke správnímu deliktu podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., ačkoli správně je § 45 odst. 1 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb.

Účastník řízení se dále v podaném rozkladu vyjádřil ke zpracování osobních údajů stěžovatelky [REDAKCE] s tím, že k pochybení došlo v důsledku chybného popisu ze zdrojových míst a náročností dohledávání údajů v archivních materiálech. Nepřesnosti byly v nejbližší možné době napraveny a stěžovatelka byla informována. K otázce zpracování údaje o platném pobytu a rodinném stavu zemřelých osob (tj. k případu stěžovatelů [REDAKCE] a [REDAKCE]) účastník řízení uvedl, že u zemřelých osob je veden údaj o trvalém pobytu platný do dne úmrtí, který je stejně jako údaj o rodinném stavu pro další využívání údajů z ISEO nezbytný a zcela v souladu s právní úpravou, jejíž výklad je v gesci účastníka řízení. K případu stěžovatelky [REDAKCE] a zápisu rodinného stavu účastník řízení dodává, že zde bylo zanesení změny povinností zdrojového místa. Dále se účastník řízení vyjádřil k problematice zpracování údajů osob ve věku 100 let a starších v ISEO, kdy opět zdůraznil oznamovací povinnost zdrojových míst (matričních úřadů). Účastník řízení nicméně dle svého vyjádření v rozkladu provádí šetření a následné odstraňování chyb na základě vygenerovaných sestav. Současně konstatuje, že s ohledem na absenci údaje o místě úmrtí v evidenci vedené Českou správou sociálního zabezpečení a vzhledem k počtu matričních úřadů nelze souhlasit s názorem, že hromadné prověření údajů v matrikách je snadno proveditelné. Ke zpracování osobních údajů náhodně vybraných osob ([REDAKCE] a [REDAKCE]) účastník řízení uvedl, že údaj o úmrtí osoby je do ISEO vkládán opět na základě oznamovací povinnosti příslušného matričního úřadu. V obou případech účastník řízení chybné údaje již opravil. Závěrem rozkladu účastník řízení uvádí, že správní orgán prvního stupně se přesně nevypořádal s některými údaji, a že uvedená tvrzení nezakládají sankční povinnosti účastníka řízení. Napadené rozhodnutí proto účastník řízení považuje za nedůvodné a současně se ohrazuje proti výkladu zákona č. 133/2000 Sb., který byl v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně proveden, a který Úřadu nepřísluší.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházel jeho vydání, a dospěl k následujícím závěrům.

Předně je dle odvolacího orgánu nutno konstatovat, že správní orgán prvního stupně správně posoudil postavení Ministerstva vnitra jakožto správce osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., který zpracovává osobní údaje v ISEO podle § 4 písm. a) a e) tohoto zákona a za toto zpracování také odpovídá. Odvolací orgán se proto v otázce odpovědnosti za delikt spáchaný porušením zákona č. 101/2000 Sb. ztotožňuje se závěry správního orgánu prvního stupně, tedy že v případě správního deliktu spáchaného jednáním Ministerstva vnitra je subjektem tohoto správního deliktu Česká republika, za kterou na základě zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích,

vystupuje v tomto odpovědnostním právním vztahu Ministerstvo vnitra České republiky. Argumentaci účastníka řízení, dle které by ve vztahu k ISEO nebylo možno dovodit odpovědnost za porušování zákona č. 101/2000 Sb., považuje odvolací orgán za účelovou. Obecně lze obdobný přístup k odpovědnosti za zpracování osobních údajů, s ohledem na rozsah a význam informačních systémů vedených a spravovaných Ministerstvem vnitra, označit za alarmující.

Odvolací orgán dále konstatuje, že s ohledem na § 3 odst. 1 zákona č. 133/2000 Sb., dle kterého je Ministerstvo vnitra zcela jednoznačně postaveno do role správce ISEO, a dále s ohledem na charakter ISEO, který je i přesto, že je naplňován z různých zdrojových míst, centrálně řízeným informačním systémem, je zcela nepochybné, že Ministerstvo vnitra odpovídá za přesnost údajů v ISEO, a to především v tom smyslu, že jsou nastavena taková pravidla zpracování údajů, která neumožní vkládání a uchovávání nepřesných resp. neaktuálních údajů. Dodržování těchto pravidel je následně nutno ze strany Ministerstva vnitra pravidelně a systematicky ověřovat a kontrolovat.

Jestliže tedy byly v rámci kontrol Úřadu v ISEO zjištěny takové nepřesnosti, které jednoznačně vyplývají z nedostatku pravidel pro zpracování osobních údajů a absence systematických kontrol ze strany Ministerstva vnitra, jedná se o pochybení tohoto ministerstva, nikoli jednotlivých zdrojových míst. Uvedenými zjištěnými nepřesnostmi je zpracování údajů celkem 2 912 403 osob, které byly zaznamenány buď bez rodného čísla, nebo s nulovými koncovkami, přičemž v náhodně vytvořeném vzorku údajů žijících nositelů příjmení Kadeřábek a Kamenická (ke dni 24. ledna 2008) byly zjištěny údaje 42 osob, jejichž rodné číslo mělo nulovou koncovku, a dvě dvojice osob se shodným jménem, příjmením a dnem narození, z nichž vždy jedna měla nulovou a jedna nenulovou koncovku. Uvedené zjištění odkazuje na absenci přesných pravidel pro vkládání rodných čísel, která vede v některých případech k duplicitním případně i vícečetným záznamům. Skutečnost, že Ministerstvo vnitra tuto situaci náležitě neproověřovalo, dokládá zjištění, že žádný ze záznamů zobrazených v uvedeném vzorku nebyl označen tak, aby bylo patrné, že údaj o rodném čísle je blokován a že je prověřována jeho správnost. Absence systematických kontrol ze strany správce ISEO byla zjištěna také v případě údajů stoletých a starších obyvatel, kdy bylo ke dni 24. ledna 2008 v ISEO zjištěno 2208 takových obyvatel, které byly vedeny jako osoby žijící a jejich údaje jako aktuální, tj. žádný z těchto záznamů nebyl označen tak, aby bylo patrné, že údaje jsou blokovány a že je prověřována jejich správnost.

Dalším projevem chybného vedení ISEO jsou jednotlivé nepřesné údaje zjištěné v konkrétních případech stěžovatelů ([REDACTED]) anebo jednotlivých náhodně vybraných osob ([REDACTED]), kdy případy v první z uvedených skupin indikují nezohlednění změn provedených v souvisejících záznamech a případy v druhé skupině nepřímo ukazují na nedostatky v pravidelných, systémových kontrol přesnosti dat zpracovávaných v ISEO. Tyto jednotlivé případy však odvolací orgán považuje, na rozdíl od správního orgánu prvního stupně, za doklady chybné správy ISEO, nikoli za konkrétní případy zpracování nepřesných dat pod odpovědností Ministerstva vnitra.

Odvolací orgán si je vědom toho, že s ohledem na způsob naplňování a rozsah ISEO není v rámci plnění povinnosti podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. možné požadovat na správci tohoto systému neustálé prověřování přesnosti či

aktuálnosti jednotlivých dat. Nicméně úkolem správce obdobného systému je, jak bylo uvedeno již výše, mj. provádění systematických kontrol zaměřených na jednotlivé parametry zpracování, z nichž by při řádném výkonu této činnosti nepochybně vyplynulo podezření v případě enormního množství záznamů rodných čísel s nulovými koncovkami anebo v případě vysokého počtu údajně žijících stoletých a starších osob. Pochybnosti získané obdobným šetřením je potom Ministerstvo vnitra s odkazem na § 8a odst. 2 zákona č. 133/2000 Sb. oprávněno a povinno prošetřit ve spolupráci s příslušnými zdrojovými místy, případně nastavením potřebných funkcí systému.

S ohledem na uvedené dospěl odvolací orgán k názoru, že výrok napadeného rozhodnutí je třeba v tomto směru změnit, aniž by tím však jakkoli zpochybňoval zjištění Úřadu v průběhu uvedených kontrol, anebo posouzení těchto zjištění jako v rozporu s požadavky zákona č. 101/2000 Sb. Nicméně při vědomí kompetencí a povinnosti součinnosti na straně ostatních subjektů podílejících se na naplňování a využívání ISEO považoval odvolací orgán za potřebné odlišně vymezit odpovědnost Ministerstva vnitra, resp. účastníka řízení za plnění povinnosti podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. Odvolací orgán se v tomto ohledu přiklonil k názoru vyjádřenému v podaném rozkladu, že Ministerstvo vnitra automaticky neodpovídá za veškeré chybné údaje zpracovávané v ISEO.

Přesto však je nutno uvést, že v případě stěžovatelky [REDAKCE] bylo účastníku řízení vytýkáno, že údaje neoznačil ani poté, co byly naplněny podmínky § 8a odst. 2 zákona č. 133/2000 Sb., tj. vznikly důvodné pochybnosti o správnosti údajů a Ministerstvo vnitra tak bylo povinno kontaktovat příslušný zdroj a zajistit doplnění či opravu údajů, kterou v daném případě v důsledku programovaného vybavení nebylo možné provést na straně zdrojového místa. Dále k otázce zobrazování údajů u zemřelých osob lze uvést, že předmětem kritiky ze strany Úřadu je nastavení způsobu zobrazení, kdy např. údaj o trvalém bydlišti je uváděn jako údaj aktuální, a to i v případě, kdy je s těmito údaji pracováno samostatně, což nepochybně může vést k tomu, že je ze strany příslušných úřadů k těmto údajům jako k aktuálním přistupováno.

K dalším bodům rozkladu lze dle odvolacího orgánu uvést, že ze strany Úřadu nebylo a není požadováno okamžité provedení nápravy. Nicméně s ohledem na uvedenou absenci označení kteréhokoli z kontrolovaných záznamů tak, aby bylo patrné, že údaj je blokován a že je prověřována jeho správnost, je dle odvolacího orgánu zcela oprávněně dovozováno, že postupy směřující k nápravě zejména systémových pochybení nejsou aplikovány.

Jestliže účastník řízení uvádí, že příslušný odbor Ministerstva vnitra provádí v rámci dostupných sil a možností šetření a následné odstraňování nesouladů, jedná se o tvrzení, které není zcela v souladu se zjištěním Úřadu v rámci provedených kontrol v uvedených oblastech. Skutečnost, že v ISEO bylo zjištěno 2 912 403 osob, které byly zaznamenány buď bez rodného čísla nebo s nulovými koncovkami, a dále 2208 údajně žijících stoletých a starších obyvatel, dle odvolacího orgánu sama o sobě svědčí o nedostatečnosti či nedůslednosti případných kontrol vykonávaných Ministerstvem vnitra.

V případě správním orgánem prvního stupně konstatované přiměřenosti a proveditelnosti hromadného prověření údajů v matrikách zemřelých je odvolací

orgán toho názoru, že primární je získání souhrnných informací, na jejichž základě lze následně lze zahájit či iniciovat detailnější prověřování přesnosti a aktuálnosti údajů. Indicií o chybovosti těchto údajů je již samotný souhrnný počet těchto osob vedených ISEO jako žijících. Deklarovaná nemožnost kontrolních aktivit na straně Ministerstva vnitra je proto dle odvolacího orgánu irelevantní.

K otázce výkladu zákona č. 133/2000 Sb. odvolací orgán souhlasí s tím, že Úřadu nepřísluší výklad tohoto zákona ve smyslu obecně poskytovaných informací. Nicméně v případě výkonu zákonných kompetencí Úřadu, kdy je kromě zákona č. 101/2000 Sb. jakožto de facto procesní normy nutno aplikovat i zvláštní zákony upravující právní titul daného zpracování je zcela nepochybné, že Úřadu přísluší učinit si názor také o rozsahu a použitelnosti konkrétních ustanovení těchto zvláštních právních předpisů. Opačný závěr, kdy by v daném případě Úřad musel přistoupit na jakýkoli výklad poskytnutý garantem zákona č. 133/2000 Sb., který je současně kontrolovaným, by byl zcela absurdní. Výklad citovaného zákona byl proveden pouze v intencích nezbytných k provedení kontroly, resp. správního řízení Úřadem, přičemž je argumentováno samotným zněním tohoto zákona.

Co se týče nesprávného označení deliktu, který je předmětem tohoto správního řízení na str. 6 odůvodnění napadeného rozhodnutí, odvolací orgán konstatuje, že se jedná o zcela zjevnou písařskou chybu bez jakéhokoli dopadu do správnosti či zákonnosti rozhodnutí jako takového. Správně označený a vymezený delikt byl uveden již v příkaze ze dne 14. srpna 2008, dále v seznámení s podklady rozhodnutí ze dne 2. září 2008 a především i ve výroku napadeného rozhodnutí.

Odvolací orgán tedy považuje závěry správního orgánu prvního stupně ve vztahu ke zpracování osobních údajů 2 912 403 osob, které byly v ISEO zaznamenány buď bez rodného čísla, nebo s nulovými koncovkami, resp. ve vztahu ke zpracování osobních údajů osob v náhodně vytvořeném vzorku údajů žijících nositelů příjmení Kadeřábek a Kamenická, a dále ve vztahu ke zpracování osobních údajů 2208 stoletých a starších obyvatel, které byly v ISEO zaznamenány jako aktuální, za správné. Tento stav je nutno dle odvolacího orgánu považovat za odporující požadavkům § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., přičemž odpovědnost je v tomto případě na straně České republiky zastoupené Ministerstvem vnitra. Ostatní případy jednotlivých stěžovatelů či náhodně vybraných osob považuje odvolací orgán za další doklady nesprávného postupu Ministerstva vnitra při správě ISEO.

Odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně považuje odvolací orgán za zcela dostačující, když se zde správní orgán prvního stupně vypořádává jak s úvahami, které ho vedly k vyslovení výroku rozhodnutí, tak i se všemi argumenty účastníka řízení.

Odvolací orgán se dále zabýval výší uložené sankce, která byla dle jeho názoru stanovena správním orgánem prvního stupně zcela v souladu se zákonnými požadavky, přičemž její výše byla stanovena zcela při dolní hranici zákonné sazby. Tento fakt, spolu se skutečností, že odvolací orgán považuje ISEO za významný systém, s nímž pracují příslušné úřady při vyřizování naprosté většiny své agendy, přičemž oprávněně spoléhají na přesnost a aktuálnost zde zpracovávaných údajů, vedl odvolací orgán k závěru, že je opodstatněné ponechat původně stanovenou výší uložené pokuty. Dalším důvodem pro tento závěr je, že případy jednotlivých osob jsou dle odvolacího orgánu z hlediska závažnosti předmětného správního deliktu

7

pouze marginálního významu a závažnost skutku se jejich vynětím z výroku rozhodnutí nesnížila natolik, aby bylo důvodné snížit již takto velmi mírnou sankci.

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nelze odvolat.

V Praze dne 9. března 2009

RNDr. Igor Němec
předseda

Adresát byl o uložení vyrozuměn a bylo mu o právních důsledcích nebo nepřevzetím zá Zásilka byla připra dne Otsk denního razítka vydávajícího prá Prostor pro umístění čárového kódu	Odesílatel: Úřad pro ochranu osobních údajů Polk. Sochora 27 170 00 Praha 7 Odbor práv. a schengen	
	DORUČENKA	
	Označení písemnosti (č. j.) UGOUX001P4K1	INSP3-3560/08 - 16 UGOU2000GM9B
	Adresát: 9 Ministerstvo vnitra ČR Nač. Štolou 936/3 17034 Praha 7	Ministerstvo vnitra ústřední podatelna 12. 03. 2009 odkaz: A10700036233 Radějová Miluše
Prohlášení příjemce zásilky jméno a příjmení příjemce Vztah příjemce k adresátovi, není-li příjemce adresátem Potvrzuji převzetí této zásilky dne	Podpis	